

פרשת תצווה - משה ואהרן

1. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד (כ"ז, כ).

2. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי (כ"ח, א).

3. שמות רבה (וילנא) פרשת תצוה פרשה לז

ד"א ואתה הקרב אליך הה"ד (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך, א"ר יצחק משל לאוהבו של מלך שתיגרו ועשאו פרוטיקאטור שלא יהא זז מפלטין ואוכל מותריו של מלך, כך אהרן היה שוה לכל ישראל ועשאו הקדוש ברוך הוא כ"ג וא"ל (ויקרא כא) ומן המקדש לא יצא, ואכל מותריו של הקדוש ברוך הוא שנא' והנותרת מן המנחה.

ד"א ואתה הקרב אליך הה"ד (תהלים קיט) לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה ואתה הקרב אליך הרע לו, אמר לו תורה היתה לי ונתתיה לך שאלולי היא אבדתי עולמי, משל לחכם שנטל קרובתו ועשתה עמו יי שנים ולא ילדה, אמר לה בקשי לי אשה אמר לה יכול אני ליטול חוץ מרשותך אלא שהייתי מבקש ענותנותך, כך אמר הקדוש ברוך הוא למשה יכול הייתי לעשות לאחיד כ"ג חוץ מדעתך אלא שהייתי מבקש שתהא גדול עליו, מתוך בני ישראל מכל הארצות בחר הקדוש ברוך הוא בארץ ישראל ומא"י בחר בבהמ"ק = בבית המקדש = ומבהמ"ק לא בחר אלא בבית קדשי הקדשים, כך בחר הקדוש ברוך הוא בישראל ומישראל לא בחר אלא שבט לוי ומשבט לוי בחר אהרן שנאמר (ש"א = שמואל א' = ב) ובחור אותו מכל שבטי ישראל, תרומה לצד והמעשר לצד, נדב ואביהוא לצד, אלעזר ואיתמר לצד, אלעזר ואיתמר נבחרו, שנאמר ובחור אותו מכל שבט

4. אנו נוהגים לומר בסוף תפילת שמונה עשרה את התפילה מן המשנה באבות (פ"ה מ"כ):

יהי רצון מלפניך... שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך.

המהר"ל מבאר כי תפילה זו כורכת יחדיו שתי דרכים לעבוד את הקב"ה: דרך של שכל - באמצעות לימוד התורה, ודרך של רגש וחוויה - בעבודת המקדש.

שוני גדול יש בין שתי הדרכים הללו. עבודת הקרבנות ושאר עבודות המקדש מעניקות חוויה עצומה של דבקות בקב"ה וקשר אתו. לומד התורה, לעומת זאת, אינו חש שבלימודו הוא מתקרב לקב"ה. במהלך ההיסטוריה ניסו במקומות שונים להכניס ללימוד התורה ממד חווייתי. כך, למשל, נהגו בוולוז'ין להפסיק מדי פעם את הלימוד לכמה דקות ולשנן את ערכו של הלימוד ואת החיבור לקב"ה שהוא נותן. אך דרך כלל לא הצליחו לטעת בלומד את ההרגשה שהעיסוק בהוויות אביי ורבא יוצר קשר עם הקב"ה.

אדם שקונה תורה קונה כביכול את הקב"ה ביחד עמה. גם אם לא תמיד מרגישים זאת, לימוד התורה מהווה קשר בלתי-אמצעי עם הקב"ה.

5. לאורך ההיסטוריה היו ניסיונות שונים לוותר על לימוד התורה ולעבוד את ה' באמצעות החוויה בלבד. העדרה של תחושת הדבקות הביאה אנשים להקטין ממעלת התורה. נראה שבדיוק נגד תפיסות מעין אלו מבקש המדרש לצאת: "ואתה הקרב אליך" - "שהייתי מבקש שתהא גדול עליי!" דווקא בעת מינויו של אהרן לכהונה גדולה מדגיש הקב"ה כי משה רבנו, שעל ידו ניתנה תורה לישראל, גדול הימנו - כי תלמוד התורה גדול מעבודת המקדש וכי הקשר שהוא נותן עם הקב"ה עמוק הרבה יותר. עבודת ה' בשכל גדולה מעבודתו באמצעות הרגש וקודמת לה, ולכן משה הוא שמינה את אהרן.

זה גם עניינה של פרשת הדלקת הנרות בין הציוויים על עשיית המשכן וכליו. נרות המנורה מסמלים את אור התורה. על כן קבע כאן הכתוב את הציווי על הדלקת הנרות, ללמד שאין סתירה בין עבודת ה' בלימוד תורה לבין עבודתו במקדש: המנורה נמצאת בתוך בית המקדש - אפשר לשלב את שתי הדרכים של עבודת ה'. ברם, אף כאן מדגיש הכתוב - "ואתה תצוה": תמיד יש לזכור כי התורה היא היא הדרך הראשונית והעיקרית להתקשר עם הקב"ה, ואסור